

selvstyre og grønlandsk ejendomsret. Det er jo naturligt for et folk at overveje, hvordan man styrker sin identitet og tager ansvar for sit eget lands udvikling.

Det ville jeg da egentlig gerne sige helt og fuldt ja til her og nu, men så enkelt er det jo bare ikke. Så meget forstod jeg i hvert fald ud fra konferencen i sidste uge; der er rigtig mange forhold, der skal tages med i betragtning.

Kl. 16.35

På den før omtalte konference var en af talerne fra Grønland Martha Labansen, som er direktør for Kommunernes Landsforening i Grønland og desuden formand for en arbejdsgruppe under Selvstyrekommissionen, der skal analysere muligheden for at udvikle selvstyre i Grønland på basis af en selv bærende økonomi.

Hun udtalte, at man i Selvstyrekommissionen er kommet frem til en række punkter, som man mener er nødvendige, for at der kan skabes en selv bærende økonomi i Grønland, f.eks. at den offentlige sektor skal omlægges, at alle i Grønland skal bidrage til samfundsøkonomi, at der skal sikres en selvcentreret erhvervsudvikling osv.

Målet for arbejdet er en selv bærende økonomi, og det betyder, at Grønland på sigt skal blive uafhængig af bloktilskuddet, som p.t. er omkring 3 mia. kr. pr. år.

Det, som Martha Labansen sagde, passede egentlig som fod i hose til det, som også statsministeren sagde på konferencen. Men da det er Grønland, vi taler om, vil jeg citere fra Martha Labansen og Selvstyrekommissionens udmeldinger. Der blev sagt:

Selvstyrekommissionens arbejde tager sit udgangspunkt i et ønske om, at Danmark og Grønland i fællesskab finder frem til den bedst mulige samarbejdsform, en samarbejdsform, der tager sit udgangspunkt i Grønlands økonomiske og erhvervs mæssige betingelser og eget engagement, og det er afgørende for begge parter, at begge parter i fællesskabet hver for sig har en opfattelse af, at indholdet i et nyt partnerskab er rimeligt.

På konferencen hørte vi meget om selvstyre, selv bærende økonomi, samarbejde, partnerskab, og det er alt sammen noget, som både Danmark og Grønland og vi alle her er meget optaget af.

Vi skal naturligvis i Danmark gøre alt, hvad vi kan for at være med og give en hånd med, hvor det er nødvendigt, og på områder, hvor Grønland ønsker, at vi er med og hjælper i det

arbejde, der skal gøres i Grønland hen imod selvstyre og selv bærende økonomi.

Men at beslutte her og nu, at ejendomsretten til ressourcerne i den grønlandske undergrund skal overdrages til Grønland, det er på en måde at kortslutte processen. De forhandlinger og drøftelser med det grønlandske landsstyre, som er nødvendige, og som skal foregå snarest, har regeringen jo sådan set allerede erklæret sig villig til at tage, så snart Landstinget og landsstyret har gjort sig deres overvejelser på baggrund af betænkningen fra Selvstyrekommissionen.

I et svar af 13. januar til Udvalget vedrørende Grønlandske Forhold siger statsministeren, at økonomi- og erhvervsministeren vil invitere landsstyremedlemmet for erhverv til et møde, hvor landsstyret nærmere kan udbyde sine ønsker til en ny råstofordning, så derfor lad os lige klappe hesten, eller lad os lige vente lidt, så tingene kommer i den rigtige rækkefølge. Derfor kan vi ikke stemme for det her.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kuupik Kleist.

Kuupik Kleist (IA):

Tak for det og også tak for alle indlæggene, som i princippet støtter forslaget og i princippet har forståelse for, at der bliver fremsat sådan et forslag, men så alligevel ikke.

For nu at være positiv i første omgang vil jeg sige, at jeg tillader mig at drage den konklusion af indlæggene, at når der om formodentlig ikke særlig lang tid kommer denne formelle anmodning fra den grønlandske regering eller det grønlandske landsstyre, er man parat til at sige: O.k., I kan godt få overdraget ejendomsretten til jorden og undergrunden. Og så er den historie vel ikke længere.

Kristeligt Folkepartis ordfører sagde for lidt siden, at hun betragtede forslaget som at kortslutte en proces. Det kan selvfølgelig have noget med tidsopfattelsen at gøre, men jeg kan se i Folketingets annaler, at sidst der var en drøftelse af den her sag i Folketingssalen, var i 1978, og det var, da man drøftede indførelsen af hjemmestyret, og der er så gået ca. 25 år. Om det så kan kaldes en kortslutning af en proces, det synes jeg nu ikke man kan.

Sagen er jo den, at Grønland for i det hele taget at få hjemmestyre indført blev nødt til at give køb på spørgsmålet om ejendomsretten til